

SLOVAK PHILHARMONIC ORCHESTRA

Ján Levoslav
Bella

Orchesterálna
tvorba
Orchestral Works

Daniel
Raiskin
dirigent
conductor

 slovenská filharmónia

CD1

- (1) **Koncertná predohra Es dur pre orchester**
Concert Overture in E-flat Major for Orchestra 05:19
- (2) **Fantázia na motívy Rákociho pochodu pre orchester**
Fantasy on the Motifs of the Rákoczy March for Orchestra 11:16
- (3) **Osud a ideál, symfonická báseň pre orchester (pôvodná verzia 1874)**
Destiny and Ideal, Symphonic Poem for Orchestra
(Original Version 1874) 23:34
- (4) **Posviacka zástavy, pochod pre orchester**
Consecration of the Flag, March for Orchestra 02:55

Total Time: 43:07

CD2

- (5) **Predohra k opere Kováč Wieland**
Overture to Opera Wayland the Smith 04:24
- (6) **Predohra k operete Hermania im Venusberg pre malý orchester**
Overture to Operetta Hermania in Venus's Cave for Small Orchestra 06:33
- (7) **Koncertná skladba v uhorskom štýle pre orchester**
Concertpiece in Hungarian Style for Orchestra 10:42
- (8) **Augustin valčík pre orchester**
Auguste's Waltz for Orchestra 12:15
- (9) **Sedmohradsko, požehnaná krajina, koncertná predohra na motívy
sedmohradsko-saskej národnej piesne pre orchester**
Transylvania, Land of Blessing, Concert Overture on the Motifs
of Transylvanian Saxons Folksong for Orchestra 07:41

Total Time: 41:38

Ján Levoslav Bella (1843 – 1936) predstavuje v dejinách slovenskej hudby prvú skladateľskú osobnosť, ktorá sa zapojila do dobovej hudobnej kultúry svojou cirkevnou, svetskou i javiskovou tvorbou a zanechala nám veľké množstvo hudobných diel.

Ján Bella (1807 – 1870), ktorý pôsobil v Liptovskom Sv. Mikuláši ako organista, oboznamoval už od útleho veku najstaršieho syna Jána so základmi kostolnej hudobnej praxe. Spišský biskup Ladislav Zábojský si v roku 1853 počas birmovky všimol malého desaťročného huslistu a vďaka jeho pomoci syn Ján nastúpil na jeseň roku 1853 na štúdiá do levočského gymnázia. Tu sa zoznámil s českým profesorom Leopoldom Dvořákom, zanieteným hudobníkom a organizátorom školského orchestra. Bella sa tu zapájal do orchestrálneho života, chcel sa naučiť hrať na všetkých hudobných nástrojoch, hrať basso continuo, dirigovať i komponovať. Dvořák sa mu stal aj kmotrom pri birmovke 1. júna 1857, pri ktorej Bella prebral kmotrovo meno Leopold. Toto meno neskôr používal v tejto i v poslovenčenej podobe (Levoslav). Dvořákov levočský školský orchester bolo prvé orchestrálne teleso, ktoré zaujalo chlapca Bellu natoľko, že po prestupe na štúdiá do Banskej Bystrice do siedmeho ročníka gymnázia (1859 – 1860) skomponoval „inštrumentálnu omšu, ktorú s veľkým úspechom predviedol v dómskom kostole“. Skutočný orchestrálny zvuk si však mohol vypočuť azda až po príchode do Viedne, kde sa v septembri 1863 stal seminaristom jezuitského Pázmánea a zároveň navštevoval hodiny kontrapunktu u Simona Sechtera.

Mladý Bella splnil túžbu rodičov a vyštudoval za kňaza, avšak hudba ho osudovo priťahovala. Jeho cirkevné a komorné skladby vzbudili istú pozornosť, na základe čoho si Bella trúfol využiť orchester nielen v rámci cirkevnej bohoslužby, ale sa vynasnažil komponovať pre samotný orchester, pričom svoje skladby chcel adresovať niektorému orchestru v stredoeurópskej metropole.

Bellove orchestrálne diela môžeme podľa času i miesta vzniku rozdeliť na kremnické (do roku 1881) a sibinské skladby (po roku 1881). V Kremnici skomponoval tri orchestrálne diela.

Fantázia na motívy Rákociho pochodu vznikla v roku 1871 po stretnutí s uhorským huslistom Ede Reményim, ktorý na svojich vystúpeniach hrával svoju úpravu Rákociho pochodu. Bella tu použil orchester vo veľkom obsadení, aký azda dovtedy ani nepočul. Pri kompozícii pracoval s témami odvodenými z hlavného dielu i z tria *Rákociho pochodu* a jeho skladba získala podobu orchestrálnej fantázie. Bellovi sa nepodarilo presvedčiť k uvedeniu diela vplyvných ľudí ani v Pešti, ani v Prahe. Partitúra diela sa pri putovaní medzi metropolami stratila, a tak Daniel Raiskin uviedol skladbu premiérovu s orchestrom Slovenskej filharmónie 19. februára 2021 v bratislavskej Redute 150 rokov po jej vzniku. Táto *Fantázia* je prvou slovenskou romantickou orchestrálnou partitúrou.

Bella svoju ďalšiu orchestrálnu skladbu nazval *Osud a ideál*, symfonická báseň, a dokončil ju 22. augusta 1874. Obsadenie orchestra je totožné s partitúrou *Fantázie*, avšak invencia je tu pôvodná. Autor kompozície vyznel ako aktuálny novoromantik, keďže vychádzal z mimohudobnej inšpirácie, ktorú nachádzal vo vlastnom životnom osude. Sám však netúžil zverejniť svoj „program“, keďže bol preňho priveľmi intímny. So skrytými zámermi publikum sčasti oboznámil Zdeněk Fibich v analýze, zverejnenej pred pražskou premiérou diela v časopise *Dalibor*. Bellovo dielo bolo preňho argumentom v spore s konzervatívnou tradíciou. *Osud a ideál* premiérovu uviedol Adolf Čech s pražskými filharmonikmi 19. marca 1876 v Prahe. Polemika, týkajúca sa „obsahu“ diela a jeho „porozumeniu“, pokračovala aj po premiére, čo dokumentujú dobové ohlasy. Situácia sa neskôr zopakovala, čo vieme vďaka korešpondencii Bellu s Richardom Straussom, ktorý dielo predviedol pod svojou taktovkou v roku 1891. Bella vo svojich listoch znovu vyjadril svo-

ju intimitu, Strauss prejavil voči nej porozumenie, no upozornil Bellu, že aj poslucháč by mal mať možnosť dotknúť sa onej mimohudobnej inšpirácie. Symfonická báseň je vystavaná z rozvíjania motívu osudu, motívu ideálu a z citácie Bellovej ľúbostnej piesne *Was du mir bist*. Možné nedorozumenia mali napokon odstrániť ďalšie dve autorské revízie diela, ktorých rukopisy sú dnes nezvestné. Daniel Raiskin predviedol a nahral Bellovu pôvodnú partitúru.

Koncertná predohra Es dur vznikla v Kremnici o dva roky neskôr, v roku 1876. Po prvýkrát bola uvedená v rámci dobročinného koncertu v prospech prestavby kremnického organa 19. novembra 1876 pod taktovkou autora. Samotný autor ju považoval skôr za dielo vhodné na uvádzanie vo voľnom priestore, no sám sa ako autor a dirigent touto skladbou uviedol aj v sedmo-hradskej Sibini v novembri 1881. Práve táto Bellova skladba neskôr poslúžila pre rôzne spoločenské príležitosti a bola uvádzaná pod titulom *Slávnostná predohra*. Autorom tejto revízie však nebol Bella, ale Václav Talich, ktorý ju aj v tejto podobe po prvýkrát uviedol v júni 1952.

Zostaviť menší orchester v Kremnici predstavovalo pre Bellu problém, no zostavenie veľkého orchestra tu bolo celkom nemožné. Bellov vzťah k orchestrálnemu médiu v Sibini nebol rovnaký. Tu skomponoval a premiéroval niekoľko orchestrálnych a vokálno-inštrumentálnych skladieb. Tu dokončil aj partitúru svojej opery *Kováč Wieland*, hoci ani v tomto prípade s jej miestnym uvedením vďaka rozsiahlemu orchestrálnemu aparátu počítať nemohol. Tri dejstvá Bellovej opery *Kováč Wieland* uvádzajú tri orchestrálne predohry, ktoré sa najmä po premiére opery (1928) stávali aj predmetom orchestrálnych koncertov v Československu.

V Sibini tiež vzniklo viacero orchestrálnych diel, ktoré reflektovali miestne spoločenské udalosti či hudobné zvyklosti.

Prvou Bellovou sibinskou orchestrálnou skladbou bol *Augustin valčík*,

ktorý skomponoval na otvorenie plesu miestneho hudobného spolku 1. februára 1883. Bella si čoskoro po príchode do Sedmohradska založil rodinu a svoj valčík venoval manželke Auguste. Skladbu tvorí viedenské valčíkové potpourri pozostávajúce z rozsiahlej introdukcie (B dur), piatich valčíkov (g mol/G dur, Es dur, As dur, C dur, c mol) a kódy (B dur). Autorovu partitúru značne poškodil požiar, čo si vyžiadalo rozsiahlu rekonštrukciu.

S aktivitami sibinského mužského speváckeho spolku Hermania je spojená Bellova *Predohra k operete Hermania im Venusberg* pre menší orchester (1886). Išlo o študentské divadelné predstavenie s kolektívnym autorstvom predvedené 24. marca 1886. Bol to akýsi quodlibet textov, ku ktorému Bella napísal predohru, azda by sa mohlo hovoriť aj o študentskej recesii. Na Slovensku bola predohra uvedená 5. februára 1953 na koncerte Slovenskej filharmónie pod taktovkou Karla Ančerla ako *Veseloherná predohra* a 17. decembra 1954 pod taktovkou Ľudovíta Rajtera, tentokrát ako *Predohra D dur*. Menší orchester, pozostávajúci z dvojíc flaut, klarinetov, lesných rohov, trúbok, hoboja, fagotu, trombónu, bicích a sláčikových nástrojov, Bella použil aj v ďalších svojich vokálno-inštrumentálnych dielach.

Pochod pre orchester *Posviacka zástavy* vznikol tiež pre spoločenskú príležitosť hudobného spolku Hermania. Udalosť posviacky zástavy sa udiala 11. augusta 1891 v Sibini. Bellov pochod sa zachoval len v odpise Tibora Freša (autograf je nezvestný).

Koncertná skladba v uhorskom štýle pre orchester z roku 1893 bola určená pre budapeštiansky hudobný život a Bella partitúru poslal Arthurovi Nikischovi. Je to pomerne rozsiahla kompozícia, v ktorej sa spája obsiahla introdukcia (*Andante con moto*) s rozsiahlym dielom *Allegro molto*, čím vlastne skladba nadväzuje na dvojicu *Lassù : Fris*, známu z Lisztových uhorských rapsódií a z čardášov. Skladba je virtuózne inštrumentovaná, na jej hudobnom toku sa podieľa celá plejáda orchestrálnych farieb.

Skladbu *Sedmohradsko, požehnaná krajina* (*Siebenbürgen, Land des Segens*), koncertná predohra na motívy sedmohradsko-saskej národnej piesne pre orchester, Bella skomponoval ako 61-ročný pri príležitosti osláv k 25. výročiu založenia mužského zboru Hermania, v rámci ktorých bola uvedená 2. septembra 1904. Bellova skladba vychádza z ódy na Sedmohradsko, ktorú vytvoril básnik Maximilian Leopold Moltke a skladateľ Johann Lukas Hedwig. Táto hymnická pieseň či krajinská hymna sedmohradských Nemcov zaznie ako celok v závere orchestrálnej skladby (podobne ako chorál *Ktož jsú boží bojovníci* v závere Smetanovej symfonickej básne *Tábor* či pieseň *Gaudeamus igitur* vo finále Brahmsovej *Akademickej predohry*, op. 80), avšak celý hudobný tok predohry čerpá motívy zo spomenutej hymnickej piesne.

Vladimír Godár

Ján Levoslav Bella (1843–1936) represents the first composing personality in the history of Slovak music, who contributed to the period music life with his liturgical, secular and dramatic work and left us a huge amount of music compositions.

His father Ján Bella (1807–1870) was active as an organist in Liptovský Sv. Mikuláš. There he introduced his eldest son Ján to the foundations of church music practice (singing, organ and violin playing) from his early childhood. During a confirmation held in 1853 Ladislav Zábojský, Bishop of Spiš (Zips), took notice of the little ten-year-old violinist. Thanks to his help Ján entered the grammar school in Levoča in autumn 1853. Here he got acquainted with the Czech professor Leopold Dvořák, who was an ardent musician and promoter of the school orchestra. Bella took part in the orchestral life, he wanted to learn to play all musical instruments, play basso continuo, conduct and compose. Dvořák even became his godfather at his confirmation on June 1, 1857, when Bella assumed his name Leopold as his middle name. He later used it in this form as well as in the Slovak version (Levoslav). Dvořák's school orchestra in Levoča was the first orchestral body which attracted the young Bella to such an extent that, having changed institutes and commenced his studies in Banská Bystrica in the seventh year of grammar school (1859–1860), he composed the "instrumental mass which was performed in the cathedral church with a great success". However, it is likely he only got the first opportunity to hear the genuine orchestral sound after coming to Vienna, when he became a seminarist of the Jesuit Pázmáneum University in September 1863. Simultaneously he attended lessons of counterpoint with Simon Sechter.

The young Bella fulfilled the desire of his parents and became a priest, but he was inescapably attracted to music. His church and chamber compositions aroused a certain attention, and this prompted him not only to use an

orchestra within the church service, but to compose for the orchestra itself. He yearned to appeal to an orchestra in any Central-European metropolis with his works.

Bella's orchestral works may be divided according to the time and place of their origination: works from Kremnica (until 1881) and works from Sibiu (Hermannstadt, after 1881). In Kremnica he produced three orchestral compositions.

Fantasy on the Motifs of the Rakoczy March for orchestra originated in 1871 after Bella's meeting with the Hungarian violinist Ede Reményi, whose permanent concert numbers included his arrangement of the *Rakoczy March*. In his own work Bella used a large orchestra which he himself had perhaps never heard before. In the composition he worked with themes from the main movement and trio from the *Rakoczy March* and the whole piece became a kind of an orchestral fantasy. Bella didn't manage to persuade a single influential person, neither in Pest, nor in Prague, to perform the work. Meanwhile, while travelling between the metropolises, the score was lost, therefore the premiere of the work could only be realized after the reconstruction of the score from the preserved, though never used, parts. The conductor Daniel Raiskin with the Slovak Philharmonic Orchestra premiered the work in Bratislava's Reduta hall on February 19, 2021 – 150 years after its origination. In fact, this is the first Slovak Romantic orchestral score.

His next orchestral piece Bella entitled *Destiny and Ideal*, symphonic poem. He finished it on August 22, 1874. The instrumentation is the same as in the *Fantasy* score, but here the invention is original. In this composition the author revealed himself as the first modern Neo-Romanticist as he admitted the existence of extra-musical inspiration which he had found in his own life story. He did not want to make this "programme" public as the matter was too intimate for him. However, Zdeněk Fibich was the one who

partly revealed his intentions to the audience in his analysis published in the *Dalibor* journal before the premiere. For Fibich, Bella's work represented a modern argument in the dispute with the conservative tradition. *Destiny and Ideal* was premiered by Adolf Čech with the Prague Philharmonic on March 19, 1876 in Prague. The polemic regarding the "content" of the work and its "understanding" continued after the premiere, as documented by period responses. Later the situation was repeated, which may be inferred from Bella's correspondence with Richard Strauss, who conducted the work in 1891. Again, in his letters Bella expressed its intimacy, Strauss displayed his sympathy but warned him that the listener, too, needed to have an opportunity to touch that extra-musical inspiration.

The symphonic poem develops the motif of destiny, motif of ideal and a quotation of Bella's love song *Was du mir bist*. The author later made two revisions of the work aiming to eliminate any misunderstandings, but today their manuscripts are missing. Daniel Raiskin performed and recorded Bella's original score.

Concert Overture in E-flat Major was written in Kremnica only two years later, in 1876, and it was premiered within a charitable concert for the benefit of the reconstruction of the Kremnica organ, which took place on November 19, 1876, conducted by the author himself. The composer considered the work more apt for a performance in open air, but he also used it when introducing himself in Sibiu, Transylvania, in November 1881. It was this work of Bella's which was often utilized for various festive occasions and usually performed under the title *Festive Overture*. However, it was not Bella who made this revision, but Václav Talich, who performed it for the first time in June 1952.

Bella had found it complicated to assemble a smaller orchestra in Kremnica; to set up a large orchestra was absolutely impossible. By contrast, Bel-

la's possibilities in Sibiu regarding the orchestral medium were absolutely different. Here he composed and premiered several orchestral and vocal-instrumental compositions. He could also finish the score of his opera *Wayland the Smith* (though he could not reckon on its local performance, again because of its extremely large orchestral body). The three acts of the opera are introduced by three orchestral overtures which, especially after the premiere of the work in 1928, became frequently sought-after pieces for orchestral concerts in Czechoslovakia.

Several orchestral works were written in Sibiu, which reflected local social events and music traditions.

Bella's first orchestral work from Sibiu was *Auguste's Waltz* composed for the opening of the ball of the local music society on February 1, 1883. Soon after he moved to Transylvania, Bella started a family and he dedicated his waltz to his wife Auguste. The piece is a Viennese waltz potpourri consisting of an extensive introduction (B-flat major), five waltzes (G minor/G major, E-flat major, A-flat major, C major, C minor) and a coda (B-flat major). The score of the composition was heavily damaged in a fire and demanded a thorough reconstruction.

Another work of Bella's is linked to the activities of the male singing choir Hermania in Sibiu – his *Overture to Operetta Hermania in Venus's Cave* for small orchestra (1886). The operetta was a student theatrical performance authored by a collective and performed on March 24, 1886. It was a kind of a quodlibet, or we can call it a student prank, to which Bella wrote an overture. In Slovakia it was performed – entitled *Comedic Overture* – on February 5, 1953, at a concert of the Slovak Philharmonic led by Karel Ančerl, and again on December 17, 1954, this time under the title *Overture in D major*, under the baton of Ľudovít Rajter. The smaller orchestra consisting of doubled flutes, clarinets, French horns, trumpets, an oboe, bassoon, trombone,

percussion and strings was also used by Bella in his other vocal-instrumental works.

Consecration of the Flag, March for Orchestra was also written for a social event of Hermania the music society. The event of the consecration of the flag took place on August 11, 1891 in Sibiu. Bella's march has only been preserved in the copy of Tibor Frešo, his own autograph has been lost.

Concertpiece in Hungarian Style for orchestra from 1893 was designed for the Budapest music life and with this ambition Bella sent it to Arthur Nikisch, who was established there at the time. It is a relatively large composition whose architecture consists of an extensive introduction *Andante con moto* with a grand movement *Allegro molto*. This arrangement follows the traditional *Lassù : Fris* pair which we know from Liszt's Hungarian rhapsodies and czardases. The work is masterfully orchestrated; a great variety of orchestral timbres contribute to its musical flow.

Transylvania, Land of Blessing (Siebenbürgen, Land des Segens), a concert overture on motifs of a Transylvanian-Saxon folksong for orchestra, was composed by 61-year-old Bella on the occasion of the celebrations of the 25th anniversary of the establishment of the male choir Hermania, where it was performed on September 2, 1904. An ode on Transylvania, a work by the poet Maximilian Leopold Moltke and composer Johann Lukas Hedwig, became the basis of Bella's piece. This hymnic song, or provincial anthem of Transylvanian Germans, will sound at the end of the orchestral work in its entirety (similarly to the choral *Ktož jsú boží bojovníci*, which concludes Smetana's symphonic poem *Tábor*, and the song *Gaudeamus igitur* in the finale of Brahms's *Academic Overture*, Op. 80), but its motifs sound through the whole musical flow of the overture.

Vladimír Godár

Translated by Katarína Godárová

foto: Peter Brenkus

Daniel Raiskin vyrastal ako syn renomovaného muzikológa v Petrohrade. Vo svojom rodnom meste navštevoval slávne konzervatórium (vysokú hudobnú školu) a v štúdiu pokračoval v Amsterdame a Freiburgu. Najskôr sa zameriaval na hru na viole. K jeho nasmerovaniu na dirigentskú dráhu ho inšpirovala najmä osobnosť vynikajúceho pedagóga L. Savicha, ako aj majstrovské kurzy s dirigentmi ako M. Jansons, N. Järvi, M. Horvat, W. Nelsson a J. Panula. Raiskin disponuje širokým repertoárom a programy jeho vystúpení majú nápaditú dramaturgiu.

Daniel Raiskin zastával post šéfdirigenta Slovenskej filharmónie počas piatich sezón v rokoch 2020 – 2025, v sezóne 2025/2026 pôsobí ako jej stály hosťujúci dirigent. Od augusta 2018 je hudobným riaditeľom Winnipeg Symphony Orchestra a od sezóny 2017/2018 hlavným hosťujúcim dirigentom Belehradskej filharmónie. Od sezóny 2026/2027 bude šéfdirigentom a hudobným riaditeľom Janáčkovej filharmónie Ostrava. Daniel Raiskin pôsobil ako hlavný hosťujúci dirigent v Orquesta Sinfónica de Tenerife (sezóna 2017/2018), šéfdirigent Staatsorchester Rheinische Philharmonie v Koblenzi (2005 – 2016) a šéfdirigent Filharmónie Artura Rubinsteinu v Lodži (2008 – 2015).

V poslednej dobe realizoval kritikou vysoko hodnotené nahrávky Mahlerovej *Symfónie* č. 3 a Šostakovičovej *Symfónie* č. 4 (AVI). Jeho nahrávka violončelových koncertov E. W. Korngolda, E. Blocha a B. Goldschmidta s J. Steckelom (AVI) získala v roku 2012 ocenenie Echo Klassik. Medzi jeho ďalšie nahrávacie projekty posledných rokov patrí cyklus symfónií L. Glassa (Cena Dánskeho rádia) a cyklus všetkých koncertov a rapsódií A. Chačaturiana (CPO). So Slovenskou filharmóniou nahral CD s tvorbou P. I. Čajkovského a J. L. Bellu, v spolupráci so spoločnosťou CPO začal v júni 2024 nahrávať kompletný cyklus symfónií bratislavského rodáka F. Schmidta.

Daniel Raiskin • A son of a prominent musicologist, Daniel Raiskin grew up in Saint Petersburg. He attended the celebrated conservatory in his native city and continued his studies in Amsterdam and Freiburg. First focusing on viola, he was inspired to take up the baton by an encounter with the distinguished teacher L. Savich. In addition, he also took classes with Maestri such as M. Jansons, N. Järvi, M. Horvat, W. Nelson and J. Panula. Raiskin, who cultivates a broad repertoire, often looks beyond the mainstream in his strikingly conceived programs. Daniel Raiskin was the the Chief Conductor of the Slovak Philharmonic Orchestra in Bratislava during five seasons between 2020 and 2025. In the 2025/2026 season he acts as its permanent guest conductor. He is Music Director of the Winnipeg Symphony Orchestra since August 2018 and Principal Guest Conductor of the Belgrade Philharmonic Orchestra from season 2017/18. From season 2026/2027 Daniel Raiskin will assume the position of Chief Conductor and Artistic Director of the Janáček Philharmonic Orchestra and will serve until then as orchestra's designated Chief Conductor. Raiskin was Principal Guest Conductor of the Orquesta Sinfónica de Tenerife (season 2017/18), Chief Conductor of both, the Staatsorchester Rheinische Philharmonie in Koblenz (2005–2016) and of the Arthur Rubinstein Philharmonic Orchestra in Lodz (2008–2015).

Recent recordings include Mahler *Symphony No. 3* and Shostakovich *Symphony No. 4* for the label AVI, both to great critical acclaim. His recording with cello concertos by E. W. Korngold, E. Bloch, B. Goldschmidt with J. Steckel (AVI) received an Echo Klassik Award in 2012. Other recent recording projects include a L. Glass Symphonies (Prize of Danish Radio) cycle and a concerto cycle with the entire concertos and rhapsodies by A. Khachaturian. Together with the Slovak Philharmonic, he has recorded the works of P. I. Tchaikovsky and J. L. Bella. Since 2024, he has collaborated with CPO, recording the complete set of symphonies composed by F. Schmidt.

Slovenská filharmónia bola založená v roku 1949. Pri jej umeleckom zrode stáli dve významné osobnosti medzinárodného hudobného života Václav Talich (1949 – 1952) a Ľudovít Rajter (1949 – 1976). Na umeleckom profilovaní orchestra sa podieľali ďalší šéfdirigenti – Tibor Frešo, Ladislav Slovák, Libor Pešek, Vladimir Verbickij, Bystrík Režucha, Aldo Ceccato, Ondrej Lenárd, Jiří Bělohlávek, Vladimír Válek, Peter Feranec, Emmanuel Villaume a James Judd. V rokoch 2020 – 2025 bol šéfdirigentom Daniel Raiskin, ktorý v sezóne 2025/2026 pôsobí ako stály hosťujúci dirigent.

Z množstva hosťujúcich dirigentov je potrebné uviesť osobnosti svetového mena ako J. Ferencsik, W. Rowicki, V. Smetáček, K. Ančerl, F. Konwitschny, A. Jansons, V. Neumann, H. Abendroth, A. Pedrotti, Sir E. Goossens, Sir M. Sargent, R. Benzi, K. Masur, Sir Ch. Mackerras, C. Zecchi, S. Baudo, C. Abbado, K. Sanderling, Z. Košler, R. Muti, K. Richter, K. Kondrašín, L. Segerstam, A. Lombard, S. Celibidache, T. Sanderling, O. Danon, M. Rossi, N. Järvi, K. Kobayashi, J. Svetlanov, M. Jansons, Ch. von Dohnányi, D. Kitajenko, O. Suitner, J. Conlon, V. Gergiev, A. Rahbari, F. Luisi, Sir Y. Menuhin, P. Schreier, V. Fedosejev, R. Weikert, M. Caridis, P. Steinberg, P. Keuschnig, T. Hanus, J. Hrůša, J. Valčuha, T. Netopil, I. Marin, P. Baleff, G. Pehlivanian, J. Märkl, I. Volkov, W. Marshall, E. G. Jensen, A. Buribayev a mnohí ďalší, ale i skladateľov-interpretov vlastných diel ako J. Martinon, K. Penderecki a A. Chačaturian.

Slovenská filharmónia realizovala množstvo nahrávok pre rozhlas, televíziu a hudobné vydavateľstvá OPUS, Supraphon, Panton, Hungaroton, JVC Victor, RCA, Pacific Music, Naxos, Marco Polo a Hänssler Classic. Je pravidelným hosťom významných európskych hudobných pódíí a festivalov. V rámci svojich početných zahraničných zájazdov vystúpila v takmer všetkých európskych krajinách, na Cypre, v Turecku, USA a pravidelne hosťuje na koncertných turné v Japonsku, Južnej Kórei, Ománe a Spojených arabských emirátoch.

The Slovak Philharmonic Orchestra was established in 1949. Two internationally reputed personalities, Václav Talich (1949–1952) and Ľudovít Rajter (1949 – 1976) stood at the orchestra's birth. Other chief conductors who have played an important role in the orchestra's musical evolution include Tibor Frešo, Ladislav Slovák, Libor Pešek, Vladimír Verbický, Bystrík Režucha, Aldo Ceccato, Ondrej Lenárd, Jiří Bělohlávek, Vladimír Válek, Peter Feranec, Emmanuel Villaume, James Judd and Daniel Raiskin (2020–2025). In the 2025/2026 season as its permanent guest conductor.

Among the many guest conductors who have worked with the Slovak Philharmonic over the years, international personalities like J. Ferencsik, W. Rowicki, V. Smetáček, K. Ančerl, F. Konwitschny, A. Jansons, V. Neumann, H. Abendroth, A. Pedrotti, Sir E. Goossens, Sir M. Sargent, R. Benzi, K. Masur, Sir Ch. Mackerras, C. Zecchi, S. Baudo, C. Abbado, K. Sanderling, Z. Košler, R. Muti, K. Richter, K. Kondrašín, L. Segerstam, A. Lombard, Se. Celibidache, T. Sanderling, O. Danon, M. Rossi, N. Järvi, K. Kobayashi, J. Svetlanov, M. Jansons, Ch. von Dohnányi, D. Kitajenko, O. Suitner, J. Conlon, V. Gergiev, A. Rahbari, F. Luisi, Sir Y. Menuhin, P. Schreier, V. Fedosejev, R. Weikert, M. Caridis, P. Steinberg, P. Keuschnig, T. Hanus, J. Hruša, J. Valčuha, T. Netopil, I. Marin, P. Baleff, G. Pehlivanian, J. Märkl, I. Volkov, W. Marshall, E. G. Jensen, A. Buribayev must be mentioned, as well as composers and performers of self-penned works like J. Martinon, K. Penderecki and A. Khachaturian.

The orchestra has made numerous recordings for radio, television and the music publishers OPUS, Supraphon, Panton, Hungaroton, JVC Victor, RCA, Pacific Music, Naxos, Marco Polo and Hänssler Classic. The Slovak Philharmonic Orchestra regularly gives guest performances on leading European stages and festivals, as well as in Cyprus, Turkey, and the USA, and they regularly have concert tours in Japan, South Korea, Oman and United Arab Emirates.

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

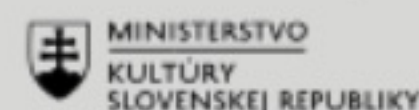
SLOVAK PHILHARMONIC ORCHESTRA

Daniel Raiskin dirigent | conductor

Ján Levoslav Bella (1843 – 1936)
Orchestrálna tvorba | Orchestral Works

CD 1	(1) Koncertná predohra Es dur Concert Overture in E-flat Major	05:19
	(2) Fantázia na motívy Rákociho pochodu Fantasy on the Motifs of the Rákoczy March	11:16
	(3) Osud a ideál, symfonická báseň Destiny and Ideal, Symphonic Poem	23:34
	(4) Posviacka zástavy, pochod Consecration of the Flag, March	02:55
	Total Time:	43:07
CD 2	(5) Predohra k opere Kováč Wieland Overture to Opera Wayland the Smith	04:24
	(6) Predohra k operete Hermania im Venusberg Overture to Operetta Hermania in Venus's Cave	06:33
	(7) Koncertná skladba v uhorskom štýle Concertpiece in Hungarian Style	10:42
	(8) Augustin valčík Auguste's Waltz	12:15
	(9) Sedmohradsko, požehnaná krajina, koncertná predohra Transylvania, Land of Blessing, Concert Overture	07:41
	Total Time:	41:38

Recorded in the Concert Hall
of the Slovak Philharmonic
September 28 – October 2, 2020
(CD1: 3, CD2: 5 – 7),
December 12 – 13, 2021
(CD1: 1 – 2),
June 18, 2022 (CD1: 4, CD2: 9),
Recording Supervision:
Marek Piaček
Recording Engineer:
Andrej Osvald
Mastering: Andrej Osvald
August 31, 2024 (CD2: 8).
Design: ©Layout JS., 2025
Cover: Vladimír Droppa –
Ján Levoslav Bella, 1986
Liptovská galéria
Petra Michala Bohúňa
The Peter Michal Bohúň Gallery
in Liptov Region
Slovenská filharmónia
je štátna príspevková organizácia
Ministerstva kultúry SR.

S finančnou podporou
Ministerstva kultúry SR
With financial support
of the Ministry of Culture of the
Slovak Republic
© + © 2025
Slovenská filharmónia
Medená 3, 816 01 Bratislava
Slovak Republic
www.filharmonia.sk

SLF 0043-2-031

MKZZ01025

